

לְאֶתְעַסְקָא בְּאוֹרֵי־תָא, יְקַיִים (איכה ב) קוֹמֵי רִנִּי
בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשֻׁמּוֹרֹת ומי שלא יכול לעסוק בתורה כל הלילה בכל זאת

הוא צריך לקיים את מש"כ 'קומי רוני בלילה לראש אשמורות'.

באשמורת הבוקר יאמר סליחות ותחנונים ובקשות לקב"ה

וַיִּמָּא בְּאֲשֻׁמּוֹרוֹת, כְּמָה סְלִיחוֹת וְתַחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת,

בְּכָל מֵינֵי רְנָה בְּגֵרוּנֵיהּ ואז יאמר באשמורת הבוקר כמה

סליחות ותחנונים ובקשות בכל מיני שירה ובקול נעים היוצא מגרונו, דְּאִיהוּ כְּנוֹר

לְאֶפְקָא בֵּיהּ קָלָא, בְּשִׁית כְּנָפֵי רִיָּאָה עִם וּוְרָדָא. בְּשִׁית

עִזְקָאן דְּקָנָה. וְדָא ו' כי זה הגרון הוא כמו כינור שיוצא ממנו קול, והוא כנגד

כינורו של דוד שהיה תלוי כנגד רוח צפונית שבחצות הלילה היתה מנשבת בו רוח מצד

צפון [קנה] שהוא סוד הלב שבשמאל, ומזה הגרון יוצא קול ע"י ששת כנפי הריאה שהם

חמשת אונות הריאה יחד עם האונה הששית הקטנה התלויה בריאה הנקראת ורדא, וכן

הקול יוצא ע"י ששת הטבעות שבקנה והוא סוד אות ו' שבהוי"ה שהוא ז"א שיוצא ממנו

הקול העליון. וַיִּפּוֹק לִיָּהּ מִלְּבָא, דְּתַפֵּן בִּינָה. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ

מֵאֵרֵי מִתְנִיתִין, הַלֵּב מִבֵּין וכן הוא צריך להוציא את הקול מתוך ליבו

אור הרשב"י

[קנה] ותיבת כנור הוא כ"ו נ"ר דהיינו שז"א אותם צריך לייחדם בשעת התורה ובעסק
שהוא הוי"ה כמנין כ"ו והמלכות הנקראת נ"ר המצוות (רמ"ק).

הלימוד היומי

לע"נ אסתר בת מרים ע"ה

ששם שורה הבינה כמו שביארו בעלי המשנה ואמרו שהלב מבין [קנו]. **יְפֹק בֵּן מִבִּינָה, מִבֵּן יְהוָה, דְּאִיהוּ וְ, דְּאִיהוּ אֶפְרוּחַ בְּשִׁית גְּדָפִין** וסוד הוצאת הקול מהלב הוא בכדי שעיי"כ יצא הבן שהוא ז"א מהבינה, כי בינ"ה היא אותיות ב"ן י"ה כי ז"א הנקרא בן הוא יוצא ממנה והוא בן לאו"א הנקראים י"ה, וז"א הוא אפרוח כלפי אמא שיש לו ששה כנפים שהם הו"ק דז"א. **וַיִּסְלַק לִיָּה בְּשִׁית עֲזָקָאן דְּקָנָה, דְּאִינוּן** (מלכים א י) **שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכֶסֶה** וצריך להעלותו אל שורשו שבבינה ע"י שש טבעות הקנה שהם הו"ק הנקראים שש מעלות לכסא, כי בשש מדרגות של חג"ת נה"י עולים אל הבינה שהיא כסא אל החכמה וזה ע"י התורה והסליחות והבקשות והתחנונים שאומרים באשמורת (ע"פ הסולם).

הבינה והמלכות כנגד הלב והפה

וּב' בְּרִסְיֵין אִינוּן והנה יש שני כסאות, דהיינו כסא הבינה אל החכמה וכסא המלכות אל ז"א (ירמיה יז) **כֶּסֶא כְבוֹד מְרוֹם מְרָאשׁוֹן, וְאִינוּן לְבָא וּפּוּמָא** ועל הבינה נאמר 'כסא כבוד מרום מראשון' מאחר שהיא כסא אל החכמה שיש בו ל"ב נתיבות כמנין כבו"ד והבינה עומדת מעל הכסא הראשון של

אור הרשב"י

מוציא קול ריאה שואבת כל מיני משקין, כבד כועס, מרה זורקת בו טפה ומניחתו, טחול שוחק, קרקבן טוחן, קיבה ישנה, אף נעור.

[קנו] כדאיתא בתיקוניו ס"ג ע"ב בינה לבא ובה הלב מבין. וכן איתא בברכות דף סא עמוד א' תנו רבנן: כליות יועצות, לב מבין, לשון מחתך, פה גומר, ושש מכנים ומוציא כל מיני מאכל, קנה

המלכות, והבינה והמלכות הם כנגד הלב והפה [קכז]. **ל"ב**, (שמות יז) **וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֶּסֶף יְהִי מִלְחָמָה לִּי בְעַמְלֶק**, (בנדה"ר) **כָּבֵד, סָמְא"ל** ועל הלב שהיא הבינה נאמר עליה 'ויאמר כי יד על כס ים מלחמה בה' בעמלק, דהיינו שהבינה שהיא כסא אל החכמה הנקרא י"ה ממנה נמשך הכח אל ז"א הנקרא הוי"ה בכדי שהוא ילחם בעמלק השוכן בכבוד שהוא הסמא"ל, **פּוֹמָא דְכֶסֶף"ה** [קכח], **כֶּסֶם י"ה, הֶדְא הוּא דְכֶתִיב**, (תהלים פא) **תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר וְגו'** ועל הפה שהיא המלכות נאמר 'בכסה' דהיינו כס ה' כי המלכות היא כסא והיא אות ה' האחרונה שבשם הוי"ה, וזהו שכתוב על המלכות 'תקעו בחודש שופר בכסה' וכדאיתא בראש השנה ט"ז ע"א איזהו חג שהחדש מתכסה בו הוי אומר זה ראש השנה והיינו המלכות שנקראת לבנה שהיא מסתרת ביום זה (יהל אור).

השופר כנגד הקנה של האדם והקול נכנס אל הפה שמוציא חמשה מיני תיקונים

מַאי שׁוֹפָר ומזהו סוד השופר שכתוב 'תקעו בחדש שופר'. **קִנְיָה, ו', קוֹל דְּסָלִיק מִן הַקִּנְיָה, לְגַבֵּי פּוֹמָא, דְּתַמָּן ה'** אלא השופר הוא כנגד הקנה של האדם מאחר שהשופר הוא כדמות הקנה והקול הוא סוד אות ו' של ז"א היוצא מהקנה שהיא הבינה והקול נכנס אל הפה שהיא המלכות שבה הוא סוד ה'

אור הרשב"י

[קכז] כדאיתא בתוקו"ז י"ז ע"א בינה לבא פה קרינן לה וכו'.
ובה הלב מבין וכו' מלכות פה תורה שבעל [קכח] הרמ"ק גורם בכסה.

הלימוד היומי

לע"נ אסתר בת מרים ע"ה

האחרונה שבשם הוי"ה. **בְּה' מִיְי תִקְוֶנִי דְבִבְרָא, דְּאִינוּן שְׁפוּן וְשִׁינִים וְחֵיד. שְׁפוּן תִּרִין. שִׁינִים וְטוּחָנוֹת תִּרִין מִיְי. וְחֵיד, הָא חֲמִשׁ** והם כנגד חמישה מיני תיקונים שיש בדיבור שהם שפתים שינים וחיך, והם חמישה מינים כי השפתים הם שנים והשיניים החותכות והטוחנות הם שנים וכן החיך וביחד הם חמישה מינים ותיקונים של הדיבור. **דְּטַחְנִין כְּנָהָר דְּאִיהוּ קוּל, כְּגוּוֹנָא דְּטַחְנִין רִיחָא** והם טוחנים את הדיבור מכח הנהר שהוא הקול, כדוגמת הרחיים הטוחנות מכח מימי הנהר, דהיינו שהקול שיוצא מהקנה הוא סוד הנהר מאחר שז"א נקרא נהר שיוצא מעדן שהוא החכמה והפה וחמשת תיקוניו שמוציא את הדיבור הוא כדוגמת הרחיים והפה מוציא את הדיבורים מכח הקול כדוגמת הרחיים שטוחנות מכח הנהר (יהל אור). **לְאִפְקָא קוּל וְדִבּוּר, דְּנִפְיָא מִבִּינָה דְּלָבָא. בְּמַחְשָׁבָה** וע"י טחינת הרחיים יוצאים קול ודיבור שהם יוצאים מהבינה שהיא הלב, דהיינו ששורש הקול והדיבור הוא בלב שהוא סוד הבינה ושורש הבינה הוא במחשבה שהוא החכמה.

התורה חשובה לפני הקב"ה מכל הקרבנות והעולות

דְּאִיהוּ שְׁמָא מְפָרֵשׁ בְּעֶשֶׂר מִיְי תְלִים וכללות ענין הדיבור הוא נרמז בשם המפורש שהוא שם מ"ה [קנט] שיש בו עשר אותיות שהם רמוזים

אור הרשב"י

[קנט] כי באות ה"א האחרונה הוא הדיבור שהם אותיות יו"ד ה"א (רמ"ק, יהל אור). והאות וא"ו הוא הקול ושורשם הוא מחו"ב

הלימוד היומי

לע"נ אסתר בת מרים ע"ה